

Výrok

Články 10 odst. 1 a čl. 12 odst. 1 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, musejí být vykládány v tom smyslu, že označuje-li majitel ochranné známky touto známkou předměty, které zdarma dává kupujícímu svých výrobků, nejedná se o skutečné užívání této ochranné známky pro třídu, do které uvedené předměty spadají.

(¹) Úř. věst. C 22, 26.1.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. ledna 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny – Polská republika) – K-1 sp. z o. o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Věc C-502/07) (¹)

(„DPH — Nesrovnalosti v daňovém přiznání osoby povinné k dani — Dodatečná daň“)

(2009/C 55/05)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: K-1 sp. z o. o.

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) – Výklad čl. 2 prvního a druhého pododstavce první směrnice Rady 67/227/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (Úř. věst. L 71, s. 1301) jakož i článku 2, čl. 10 odst. 1 písm. a), čl. 10 odst. 2, čl. 27 odst. 1 a článku 33 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1) – Vnitrostátní právní úprava, která ukládá dodatečnou daňovou povinnost v případě zjištění nesrovnalostí v daňovém přiznání k DPH osoby povinné k dani.

Výrok

- 1) Společný systém daně z přidané hodnoty, tak jak je definován v čl. 2 prvním a druhém pododstavci první směrnice Rady 67/227/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu, jakož i v článku 2, čl. 10 odst. 1 písm. a) a čl. 10 odst. 2 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES ze dne 26. dubna 2004, nebrání tomu, aby členský stát ve svých právních předpisech stanovil takovou správní sankci, která může být uložena osobám povinným k dani z přidané hodnoty, jako je „dodatečná daňová povinnost“ stanovená v čl. 109 odst. 5 a 6 zákona o dani ze zboží a služeb (ustawa o podatku od towarów i usług) ze dne 11. března 2004.
- 2) Taková ustanovení, jako jsou ta, která jsou uvedena v čl. 109 odst. 5 a 6 zákona o dani ze zboží a služeb ze dne 11. března 2004, nepředstavují „zvláštní opatření odchylovající se [od ustanovení směrnice]“, jejichž cílem je zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem ve smyslu platného znění čl. 27 odst. 1 šesté směrnice 77/388.
- 3) Článek 33 platného znění směrnice 77/388 nebrání zachování takových ustanovení, jako jsou ta, která jsou uvedena v čl. 109 odst. 5 a 6 zákona o dani ze zboží a služeb ze dne 11. března 2004.

(¹) Úř. věst. C 22, 26.1.2008.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. ledna 2009 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-539/07) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/22/ES — Článek 26 odst. 3 — Jednotné evropské číslo tísňového volání — Údaj o tom, kde se volající nachází — Zpřístupnění orgánům, které zasahují v případě tísňové situace — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2009/C 55/06)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Montaguti a A. Nijenhuis, zmocnění)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: I. M. Braguglia, zmocněnec a S. Fiorentino, avvocato dello Stato)